

Kehitysrahoituksen tiekartasta vilkas keskustelu

KPT:n väliarvio hallituksen kehityspoliittisten lupauksen edistymisestä herätti webinaarissa vilkkaan keskustelun. Erityisen paljon puhutti kehitysrahoituksen nostoa koskeva tiekartta.

Kehityspoliittinen toimikunta KPT julkisti maanantaina väliarvionsa hallitusohjelman kehityspoliittisten kirjausten edistymisestä. Webinaarissa esitellyn arvion mukaan työssä on päästy hyvään vauhtiin, mutta kirittävääkin riittää.

"Meiltä puuttuu yhä hallituskaudet ylittävä tiekartta kehitysrahoituksen nostamiseksi YK:n suositukseen eli 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta vuoteen 2030 mennessä", KPT:n puheenjohtaja, kansanedustaja Inka Hopsu (vihr) muistutti.

Kehitysyhteistyö- ja ulkomaankauppaministeri Ville Skinnari (sd) huomautti videovastauksessaan, että Suomi lähestyy hyvää vauhtia tavoitetta, jonka mukaan vähintään 0,2 prosenttia bruttokansantulosta suunnataan vähiten kehittyneiden maiden tukemiseen.

"Myös sukupuolten välisen tasa-arvon edistäminen on edennyt hyvin. Jo 61 prosenttia uusista hankkeista sisältää teemaa edistäviä tavoitteita. Ilmastorahoituksen tasokin on nostettu noin 130 miljoonaan euroon vuodessa. Lisäksi hillinnän ja sopeutumisen suhde on rahoituksessa tasapainoisempi", Skinnari luetteli.

"Ylivaalikautinen selonteko tuo jatkuvuutta"

Skinnari korosti eduskunnan käsittelyssä olevan kehityspolitiikan ylivaalikautisen selonteon merkitystä. Hänen mielestään sen avulla päästään eroon äkkikäännöksistä. Lisäksi yhteisesti sovittujen periaatteiden takana on eduskuntapuolueiden ja suomalaisen yhteiskunnan helppo seisoa.

"Tämä mahdollistaa pitkäjänteisen työn ja pysyvät tulokset. Todelliseen testiin selonteko joutuu kuitenkin seuraavilla hallituskausilla. Aika näyttää, miten tulevat hallitukset sitä tulkitsevat."

Kehitysrahoituksen tiekartasta käytyä keskustelua Skinnari piti tärkeänä. Hänen mukaansa Suomi tähtää edelleen 0,7 prosentin tavoitteen saavuttamiseen vuoteen 2030 mennessä.

"Tästä jatkamme keskustelua eduskuntaryhmien kanssa, jotta tämäkin asia saataisiin maaliin", Skinnari lupasi.

"Hallituspuolueiden sovittava tiekartasta"

Paneelikeskustelussa neljä kansanedustajaa kävi tiekartasta vilkasta keskustelua.

RKP:n Eva Biaudet on vetänyt kehityspolitiikan ylivaalikautisia periaatteita käsittelevää parlamentaarinen seurantaryhmää. Hänen mukaansa tiekartan laatimisen ongelmana ei ollut perussuomalaisten vastustus, vaan hallituspuolueet eivät ole saaneet toistaiseksi tiekarttaa kasaan.

"Parlamentaarinen työryhmä oli yhtä puoluetta lukuun ottamatta yksimielinen 0,7 prosentin tavoitteesta. Hallituksessa tulisi nyt oikeasti miettiä asiaa. Uskottavuus edellyttää, että hallitus ottaa oikeasti askelia eteenpäin. Tavoitteen saavuttamista ei voi jättää vain tulevien hallitusten tehtäväksi", Biaudet muistutti.

Kokoomuksen Anne-Mari Virolainen sanoi, että tiekartan laatimista on pohjustettu hyvin. Ulkoministeriö on tehnyt sitä varten hahmotelman, josta parlamentaarinen työryhmä on käynyt keskustelua.

"Toivon ja uskon, että nyt meillä on momentum tehdä tarvittava polku", Virolainen totesi.

Hän nosti kuitenkin esiin yhden periaatteellisen ongelman. Kehitysyhteistyöstä kiinnostuneiden joukko on hänen mielestään liian pieni rahoituksen nostamiseksi. "Jos jotakin aiotaan saada todella aikaiseksi, meidän on saatava mukaan myös rahoituspäätöksiä tekevät tahot, kuten valtiovarainministeriö ja eduskunnan valtiovarainvaliokunta. Heidät olisi myös saatava ymmärtämään iso kuva."

"Viime kädessä poliittinen tahto ratkaisee "

Keskustan kansanedustaja Hilikka Kemppi kannatti tiekarttaa, mutta hän korosti sen uskottavuutta. Hänen mielestään on laskettava realistisesti, millä aikataululla 0,7 prosentin tavoite voidaan todella saavuttaa ottaen huomioon julkisen talouden tiukka tilanne.

"Toivon, että tavoitteeseen päästään vuonna 2030. Yhtä hyvin vuosi voi kuitenkin olla 2035 tai jokin muukin", Kemppi totesi.

SDP:n Kimmo Kiljunen muistutti, että Suomi sitoutui jo vuonna 1970 YK:n tavoitteeseen ja on pystynyt vain yhtenä vuonna 1990-luvun alussa nousemaan 0,7 prosentin yläpuolelle. Hänen mielestään ratkaisevaa on poliittinen tahto.

"Se ratkaisee aina viime kädessä, mihin julkisia rahoja käytetään. Poliittista tahtoa tarvitaan nykyistä enemmän, jotta 0,7 prosentin tavoite voidaan saavuttaa", Kiljunen sanoi.

"Myös kehityspolitiikan sisällöstä keskusteltava"

Webinaarin toisessa paneelissa Fingon kestävän kehityksen johtaja Rilli Lappalainen piti tärkeänä, että kehitysrahoituksen nostamisen rinnalla pidetään esillä myös työn sisältöä ja varojen fiksua käyttöä.

"Meidän tulisi kaikin tavoin pyrkiä herättämään keskustelua kehityspolitiikasta ja globaaleista kysymyksistä. Ne eivät elä omassa kuplassaan, vaan ne ovat keskeisiä välineitä, joilla toteutetaan YK:n Agenda2030-toimintaohjelmaa erityisesti eriarvoisuuden ja köyhyyden vähentämisessä."

Kehityspolitiikkaa pitkään tutkinut yliopiston lehtori Matti Ylönen Helsingin yliopistosta halusi kiinnittää huomiota myös kehitysrahoituksesta vastaavan hallinnon resurssointiin.

"Siellä pyöritetään satojen miljoonien eurojen summia. Työn tuloksellisuuden ja tehokkuuden näkökulmasta olisi tärkeää, että resurssitilanne kartoitettaisiin ja tuotaisiin henkilöresursseja lisää." Molemmat panelistit pitivät tärkeänä sitä, että globaalin vastuun politiikka laajenee kehitysyhteistyöstä koko valtionhallintoon ja suomalaiseen yhteiskuntaan.